

Parròquia	Escaldes-Engordany
Tipus de bé:	Farga
Estil	Altres
Datació	Segle XVIII
Secció a l'inventari general	Primera, béns d'interès cultural
Classificació	Zona arqueològica
Data protecció	2003-07-16

Descripció Aquesta farga fou edificada a petició del germans Raguer de Campdevàrol l'any 1732 a prop de 2.000 metres d'altura a la vall del Madriu. El dret d'explotació de la farga s'acompanyava del dret d'explotar els afloraments de mineral de l'Estall i els boscos situats a la capçalera de la vall. La pobresa dels afloraments en aquest sector geogràfic es traduí per l'establiment d'un contracte d'aprovisionament des de la mina de Carol (França), que pertanyia a la família Sans de Barcelona. Pel que fa a la durada del contracte de concessió de la farga, el Comú d'Andorra havia estipulat que els drets dels germans Raguer desapareixerien en acabar-se el bosc fitat en l'acte del 1732. Llavors la farga havia de passar a mans del Comú, que la podria arrendar a l'encant públic. Després de set anys de litigi amb els descendents dels germans Raguer, el primer arrendament comunal es va fer l'any 1794.

Pel que fa al pla estructural, aquesta farga era una fabrica amb un sol martell en la qual la major part de la infraestructura hidràulica –botàs inclòs–, era feta de fusta. A banda de la sala de treball, la farga tenia un magatzem de carbó i un cambrot per als fargaires. Es poden observar uns edificis sols, propers a la farga, que podien servir d'habitació per als obrers, annexos a la cadena de producció (traginers, carboners, etc.). A principi del segle XIX, fou edificat un nou edifici per rebre un martinet. Aquest giny fou implantat en una parcel·la situada un centenar de metres més avall de la farga. Aquest conjunt siderúrgic tancà les portes durant el quadrienni 1832-1836, que correspon al darrer acte d'arrendament conegut.